

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA
GJYKATA KOMERCIALE
DHOMAT E SHKALLËS SË DYTË

K.DH.SHK.II.nr.1725/23

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS – Dhomat e Shkallës së Dytë, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët: Dren Rogova kryetar, Saranda Bogaj – Sheremeti dhe Krenar Berisha anëtarë, në konfliktin administrativ të paditësit “Pro & CO Group”, Sh.p.k. me numër unik identifikues 811092254, me seli në Graçanicë, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson F.P., avokat në Prishtinë, kundër të paditurit Organi Shqyrtues i Prokurimit me seli në Prishtinë, rr. “Migjeni”, si dhe të palëve të interesuara në Komuna e Prishtinës, me seli në Prishtinë, rr. “UÇK”, nr. 2, dhe “Sallahu” SHPK me seli në Kaçanik, rr. Baki Dullovi, nr.158, të cilën me autorizim e përfaqëson F.B., avokat në Kaçanik, me bazë juridike anulimi i aktvendimit me propozim për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit kontestues të paditurës PSh. nr. 144/23 të datës 19.04.2023, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës, dhe palëve të interesuara Komuna e Prishtinës dhe “Sallahu” SHPK, të ushtruar kundër Aktvendimit të Gjykatës Komerciale, Dhomat e Shkallës së Parë - Departamenti për Çështje Administrative, nr. KA.nr.181/23 të datës 30.11.2023, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 29.12.2023, mori këtë:

A K T V E N D I M

APROVOHEN si të bazuara ankesat e të paditurës Organi Shqyrtues i Prokurimit me seli në Prishtinë, dhe palëve të interesuara Komuna e Prishtinës, me seli në Prishtinë dhe O.E. “Sallahu” SHPK me seli në Kaçanik, NDRYSHOHET aktvendimi i Gjykatës Komerciale, Dhomat e Shkallës së Parë - Departamenti për Çështje Administrative, KA.nr.181/23 i datës 30.11.2023 ashtu që vendoset si në vijim: REFUZOHET si e pabazuar kërkesa e paditësit “Pro & CO Group” Sh.P.K, me seli në Graçanicë, për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit PSh.nr.144/23 të datës 19.04.2023 të Organit Shqyrtues të Prokurimit.

A r s y e t i m

Me aktvendimin e ankimuar KA.nr.181/23 të datës 30.11.2023 Gjykata Komerciale, Dhomat e Shkallës së Parë - Departamenti për Çështje Administrative, e ka aprovuar si të bazuar kërkesën e paditësit Pro & CO Group” Sh.p.k, si dhe ka vendosur të shtyhet ekzekutimi i vendimit PSh. nr. 144/23 i datës 19.04.2023, i nxjerrë nga i padituri Organi Shqyrtues i Prokurimit, derisa Gjykata të vendos me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësit.

Kundër këtij aktvendimi në afatin ligjor ka paraqitur ankesë i padituri Organi Shqyrtues i Prokurimit, për shkak të: shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që gjykata të aprovoj ankesën si të bazuar, të ndryshohet aktvendimi nr. KA.nr.181/23 i datës 30.11.2023 ashtu që të refuzohet si e pabazuar kërkesa e paditësit “Pro & CO Group”, Sh.p.k, për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit të paditurës PSh. nr. 144/23 të datës 19.04.2023.

Ankesë kundër aktvendimit KA.nr.181/23 të datës 30.11.2023 të Gjykatës Komerciale, Dhomat e Shkallës së Parë - Departamenti për Çështje Administrative kanë parashtruar edhe palët e interesuara Komuna e Prishtinës dhe Sallahu Sh.p.k (tani e tutje palët e interesuara). Komuna e Prishtinës aktvendimin e ka goditur për shkak të konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, zbatimit të gabuar të drejtës materiale dhe shkeljes së dispozitave të procedurës, ashtu që ka propozuar që gjykata të aprovojë ankesën si të bazuar, të ndryshohet aktvendimi nr. KA.nr.181/23 i datës 30.11.2023 ashtu që të refuzohet si e pabazuar kërkesa e paditësit “Pro & CO Group”, Sh.p.k, për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit të paditurës PSh. nr. 144/23 të datës 19.04.2023. Ndërsa, pala tjetër e interesuar Sallahu Sh.p.k ankesën e ka parashtruar për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës, vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të drejtës materiale, me të cilën ka propozuar që të aprovohet ankesën si e bazuar, të priset anulohet aktvendimi KA.nr.181/23 i datës 31.11.2023 i Gjykatës Komerciale, Dhomat e Shkallës së Parë-Departamenti për Çështje Administrative.

Paditësi, ka paraqitur përgjigje në ankesat e palëve të lartcekura me të cilën i ka kundërshtuar në tërësi pretendimet në ankesa dhe i ka propozuar Dhomës së Shkallës së Dytë të Gjykatës Komerciale që të refuzohen në tersi ankesat si të pabazuara dhe të mbetet në fuqi vendimi nr. KA.nr.181/23 i datës 30.11.2023.

Kolegji i Dhomave të Shkallës së Dytë i Gjykatës Komerciale në Prishtinë, vlerësoi ligjshmërinë e aktvendimit të ankimuar në kuptim të nenit 12 të Ligjit 08/L-015 për Gjykatën Komerciale dhe nenit 194 të LPK-së, të zbatueshëm sipas nenit 63 të Ligjit për Konfliktet Administrative dhe nenit 49 të LKA-së, në drejtim të thënieve në ankesë, dhe pas shqyrtimit edhe të shkresave tjera të lëndës gjen se:

- Ankesat e të paditurit dhe palëve të interesuara janë të bazuara.

Nga shkresat e lëndës, rrjedh se paditësi “Pro & CO Group”, Sh.p.k, ka ushtruar padi në Dhomat e Shkallës së Parë të Gjykatës Komerciale, me të cilën ka iniciuar konfliktin administrativ si dhe ka paraqitur kërkesë për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit të paditurës Organit Shqyrtues të Prokurimi me nr. 144/23 të datës 19.04.2023.

Gjykata e shkallës së parë, pasi shqyrtoi pretendimet e paditësit të paraqitura në propozimin për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit, ka konstatuar se kërkesa e paditësit është e bazuar, për shkak se në rastin konkret janë plotësuar kushtet ligjore për të aprovuar të njëjtën, pasi që propozuesi e ka argumentuar me prova të besueshme faktin se ekzekutimi i vendimit administrativ do t'i sillte dëm i cili vështirë do të riparohej, se shtyrja nuk është në kundërshtim me interesin publik, si dhe faktin se shtyrja nuk do t'i sillte ndonjë dëm të madh palës kundërshtare, përkatësisht personit të interesuar, kushte këto të përcaktuara në nenin 22 par. 2 të LKA-së. Në arsyetimin e aktvendimit të atakuar gjykata e shkallës së parë në mbështetje të nenit 63.3 të LPP-së ka vlerësuar se pretendimi i ngritur nga paditësi dhe i mbështetur në prova të besueshme – aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti për Krime të Rënda PKR.nr.16/2018 i datës 30.03.2018, paraqet çështje serioze që vë në dyshim përshtatshmërinë e OE “Sallahu” SH.P.K, për ndërtimin e rrugës A – pjesa e parë, sipas aktivitetit të prokurimit që

është objekt i konfliktit administrativ. Gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar se është e domosdoshme që ky pretendim të sqarohet në procedurë gjyqësore në bazë të provave të administruara para realizimit të projektit, për shkak se dëmi që do të shkaktohej është në çdo aspekt i pariparueshëm dhe jo vetëm për paditësin por e dëmton rëndë interesin publik sepse e vë në dyshim realizimin e tërë projektit.

Kolegji i Gjykatës Komerciale - Dhomat e shkallës së dytë, nisur nga kjo gjendje e çështjes, vlerëson se përfundimi dhe qëndrimi i gjykatës së shkallës së parë nuk është i drejtë dhe si i tillë nuk mund të pranohet, pasi që aktvendimi i atakuar është i përfshirë me shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore të nenit 181 par.1 e lidhur me nenin 182 par. 2 pika (n) të LPK-së, për shkak se aktvendimi i atakuar përmban të meta pasi që arsyet për faktet vendimtare janë të paqarta dhe kontradiktore.

Duke i marrë parasysh pretendimet ankimore, Dhomat e Shkallës së Dytë vlerësojnë se me rastin e shtyrjes së ekzekutimit të vendimit, gjykata shqyrton dhe kufizohet vetëm në kushtet ligjore nga Neni 22 par. 2 i Ligjit për Konfliktet Administrative, të cilat duhet të plotësohen në mënyrë kumulative në mënyrë që të shtyhet ekzekutimi i aktit administrativ.

Me dispozitën e Nenit 22 par.2 të LKA është paraparë që shtyrja e ekzekutimit të aktit administrativ mund të bëhet nën plotësimin e kushteve si në vijim: a) ekzekutimi i aktit administrativ do t'i sillte dëm paditësit, i cili vështirë do të riparohej, b) shtyrja të mos jetë në kundërshtim me interesin publik, c) shtyrja nuk do t'i sillte ndonjë dëm të madh palës kundërshtare.

Bazuar në rrethanat e rastit konkret, Kolegji vlerëson se gjykata e shkallës së parë nuk ka arritur të jep arsye bindëse për faktet vendimtare të cilat ndikojnë në zbatimin e drejtë të dispozitës së Nenit 22 par.2 të LKA-së, duke mos balancuar drejtë kërkesën e palëve në raport me kriteret ligjore. Sipas vlerësimit të Dhomave të Shkallës së Dytë të Gjykatës Komerciale, nëse analizohen një nga një kushtet ligjore për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit kontestues, rezulton se gjykata e shkallës së parë fillimisht nuk ka arritur të jep arsye bindëse se ekzekutimi do t'i sillte dëm paditësit, si kriter i parë ligjor nga Neni 22 par.2 i LKA-së. Lidhur me dëmin eventual që do të pësonte paditësi, gjykata e shkallës së parë në arsyet e aktvendimit kontestues nuk ka arritur të konkretizojë dëmin potencial konkret për palën paditëse, por këtë e ka arsyetuar si dëmtim të interesit publik, sepse e vë në dyshim realizimin e projektit. Dhomat e Shkallës së Dytë qëndrimin e tillë nuk mund ta pranojë si të drejtë, pasi që vlerësimi i dëmit sipas këtij kriteri duhet të kufizohet në dëmin që mund t'i shkaktohet vetëm palës paditëse. Në rastin konkret, duhet theksuar se pavarësisht epilogut përfundimtar të çështjes lidhur me aktin administrativ, pala paditëse nuk do të kishte mundësi ligjore të kontraktohej *apriori* për projektin që është objekt kontesti. Përkundër që paditësit mund t'i shkaktohet dëm eventual me lënien në fuqi të aktit administrativ, një gjë e tillë mund të riparohet përmes kompensimit adekuat si mundësi ligjore e palës në procesin administrativ. Në anën tjetër, vlerësimi i dëmit eventual të paditësit nuk mund të trajtohet në raport me dëmin e përgjithshëm si interes publik, pasi që interesi publik është kriter tjetër i veçantë.

Sa i përket vlerësimit të interesit publik si njëri prej kushteve ligjor nga Neni 22 par.2 të LKA-së, gjykata ka tagër të shqyrtojë vetëm interesin publik në raport me objektin e shqyrtimit. Në këtë rast gjykata e shkallës së parë ka lëshuar të përcaktojë drejtë se interesi publik nuk mund të trajtohet si çështje abstrakte në raport me besimin e publikut, por duhet të vlerësohet se kjo shtyrje e ekzekutimit të aktit a ka impakt në interesin publik. Rrjedhimisht, kolegji vlerëson se vlerësimi i këtij kriteri ndërlidhet me operimin e projektit për ndërtimin e rrugës A- pjesa e parë, sipas aktivitetit të prokurimit 616-22-7096-5-1-2. Arsyet e dhëna në aktvendimin e atakuar për dëmin ndaj buxhetit, ndjekjen e procedurave në mënyrë transparente dhe evitimin e dyshimeve në proces, janë arsye përtej domenit të vlerësimit në këtë fazë të procedurës. Në këtë drejtim, kujdesi faktik ndaj aspekteve të përgjithshme buxhetore apo procedurale nën shqyrtimin *ex officio*, për gjykatën paraqet barrë të rëndë të të provuarit dhe një detyrim i tillë i takon vet autoritetit kontraktues gjatë zhvillimit të procedurës së prokurimit. Me hyrjen në procedurën e prokurimit dhe lidhjen e kontratës autoriteti i prokurimit merr cilësinë e palës kontraktuese dhe si palë në procedurë ka parashtruar ankesë, përfshirë edhe OSHP-në si organ administrativ.

Bazuar në vlerësimin e Kolegjit, gjykata e shkallës së parë nuk ka arritur që të përcaktojë drejtë interesin publik, i cili në rastin konkret është i kufizuar në interesin për të vazhduar ose jo projektin që është objekt i procedurës së prokurimit, në raport me kërkesat e paditësit. Shqyrtimi i fakteve të tjera, siç është në rastin konkret buxheti, e tejkalon fushëveprimin e objektit të shqyrtimit dhe bie ndesh me kushtin tjetër që ndërlidhet me “dëmin e riparueshëm”. Gjkata e shkallës së parë në procedurat për shtyrjen e ekzekutimit të akteve administrative duhet që të trajtojë në mënyrë strikte vetëm kushtet nga Neni 22 par.2 i LPK-së duke mos trajtuar aspektet që i takojnë çështjes së procedurës së konfliktit administrativ. Pikërisht për këtë arsye, LKA në Nenin 22 par.2 ka parashikuar mundësitë që dëmi të riparohet, respektivisht që shtyrja të mos i sillte dëm palës kundërshtarë. Në rastin konkret, gjykata e shkallës së parë nuk ka dhënë arsye dhe nuk e ka trajtuar dëmin eventuale që shtyrja e ekzekutimit mund t’i sillte të paditurës dhe palëve të interesit. Në këtë drejtim, kolegji vlerëson se pikërisht shtyrja e vendimit jo vetëm se është në kundërshtim me interesin publik, po rrezikon që të dëmtojë më shumë palët e përfshira në raport me paditësin.

Gjkata i trajtoi pretendimet ankimore të palëve si dhe përgjigjen në ankesë të paditësit, që ndërlidhen me çështjet si në vijim: pretendimin e paditësit se të njëjtit i shkaktohet dëm i padrejtë dhe vështirë i riparueshëm sepse do të privohet nga e drejta për tu kualifikuar si operator i përgjegjshëm me çmim më të ulët, se OE Sallahu SHPK është shpërblyer me kontratë përmes veprës penale; pretendimet e ankuesve për përshtatshmëria e kandidatëve, afatin ligjor për kriteret e përzgjedhjes apo kërkesave të parakualifikimit.

Fillimisht, sa i takon pretendimit të paditësit për shpalljen eventuale si operator fitues, gjykata rithekson se trajtimi juridik i shtyrjes së ekzekutimit të vendimit, kufizohet vetëm në dëmin eventuale që mund t’i shkaktohet paditësit me ekzekutimin e aktit administrativ. Siç u theksua, gjykata pa paragjykuar epilogun përfundimtar të çështjes dhe pasojave juridike që mund të sjell vendimi i gjykatës për ligjshmërinë e aktit administrativ, ekzistojnë të gjitha mundësitë që paditësi të kompensohet për çfarëdo dëmi eventuale që mund të lind.

Gjykata në këtë fazë të procedurës nuk mund t'i trajtojë pretendimet faktike që ndërlidhen me kontrollin e ligjshmërisë së aktit administrativ. Njëherit, nuk mund të trajtohen as pretendimet ankimore të OSHP lidhur me shkaqet e ankesës së operatorit ekonomik ankues nëpër fazat e procedurës së prokurimit. Po ashtu, gjykata nuk ka tagër të trajtojë as pretendimet ankimore të paditurve lidhur me veprimet e palëve në drejtim të përmbushjes së kushteve ligjore të dosjes së tenderit në raport me Nenin 27 par.1 të LPP-së e as faktin se operatori ankues ka ofertuar me çmim më të lartë.

Ndërkaq lidhur me pretendimet e rregullsisë apo aspekteve të brendshme të procedurës së prokurimit, përfshirë këtu pretendimet për kundërligjshmëri të shpalljes fitues të operatorit ekonomik për shkak të përfshirjes në vepër penale, është jokontestues fakti se në shkresat e lëndës ekziston aktgjykimi penal me të cilin vërtetohet se personi fizik N.S. është i dënuar me vepër penale. Mirëpo, tani për tani, vlerësimi i provave konkrete në raport me ligjshmërinë e aktit administrativ i takon zgjidhjes së çështjes në merita dhe nuk bie në kuadër të shqyrtimit të kushteve ligjore nga Neni 22 par.2 i LKA-së.

Kolegji i Dhomave të Shkallës së Dytë pa paragjykuar zgjidhjen meritore, thekson se edhe aktet juridike ndërkombëtare, përfshirë këtu Direktivën e Bashkimit Evropian për prokurimin publik 2014/24/BE, theksojnë se dënimi për mashtrim, korrupsion, vepra terroriste, pastrim parash ose pjesëmarrje në një organizatë kriminale përbëjnë arsye të detyrueshme përjashtimi të një operatori ekonomik nga prokurimi publik. Për më tepër, e drejta për të zgjidhur kontratën është në dispozicion të Shteteve Anëtare nëse rezulton se një kontraktues ishte dënuar në një vendim përfundimtar për arsyet e renditura në nenin 57 § 1 të Direktivës në kohën e dhënies së kontratës. Direktiva, njashtu edhe rekomandimi i OECD-së për Prokurimin Publik (18 shkurt 2015), këshillon autoritetet e prokurimit t'i kushtojnë vëmendje parimit të proporcionalitetit në përdorimin e tyre të diskrecionit (Shih rastin e GJEDNJ, *Kurban kundër Turqisë*, aplikacioni nr. 75414/10, Aktgjykimi i datës 19.04.2021, par.81)

Lidhur me masat preventive gjyqësore në procedurat e prokurimit, GJEDNJ thekson se *“autoritetet nuk duhet të pengohen të korrigjojnë gabimet e tyre, madje edhe ato që vijnë nga neglizhenca e tyre, sepse qëndrimi ndryshe do të ishte në kundërshtim me doktrinën e pasurimit të pabazë”* (Moskal kundër Polonisë, nr. 10373/05, parag. 73, aktgjykimi i datës 15 shtator 2009). *Për sa i përket çështjes në fjalë, i njëjti parim është njëlloj i vërtetë dhe Gjykata nuk vë në dyshim që autoriteteve të prokurimit mund t'u kërkohej të marrin masa që synojnë korrigjimin e gabimeve të tyre në interes të publikut. Megjithatë, parimi i përgjithshëm i mësipërm nuk mund të mbizotërojë në një situatë ku individit në fjalë i kërkohej të mbajë një barrë të tepërt”* (shih *Kurban kundër Turqisë*, aplikacioni nr. 75414/10, Aktgjykimi i datës 19.04.2021, par.82).

Nga të lartcekurat Kolegji i Dhomave të Shkallës së Dytë, duke u nisur nga gjendja e tillë e çështjes, vlerëson se pretendimet e paditësit janë të pamjaftueshme në raport me kushtet ligjore nga neni 22 par.2 i LKA-së për tu aprovuar propozimi për shtyrjen e ekzekutimit të aktit administrativ. Ngase, ndryshe nga qëndrimi i gjykatës së shkallës së parë, Kolegji vlerëson se në rastin konkret nuk janë përmbushur kushtet ligjore për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit të

ankimuar, siç parashihet në nenin 22 par.2 të Ligjit për Konfliktet Administrative, andaj aktvendimi i gjykatës së shkallës së parë duhet të ndryshohet si në dispozitiv.

Nga sa u tha më lartë e në bazë të nenit 209 par.1 nën (b) të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS
Dhomat e shkallës së dytë
Kom.Dh.shk.II.nr. 1725/2023, me datë 29.12.2023

Kryetari i Kolegjit, gjyqtari
Dren Rogova